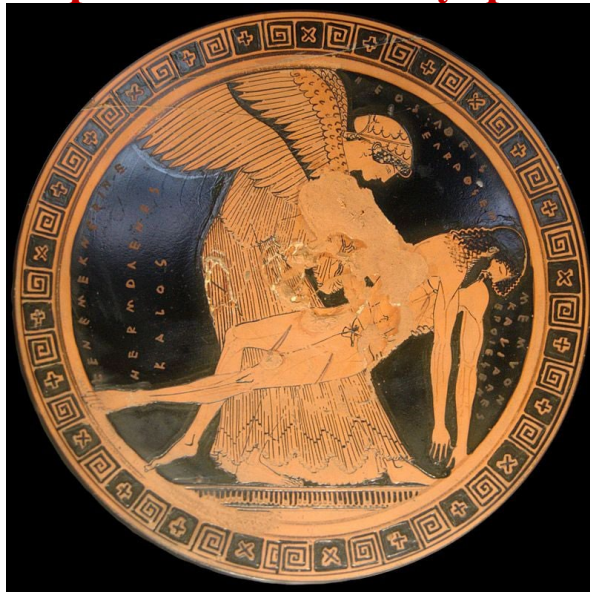

Греческий Культурный Центр – ГКЦ (www.hecucenter.ru) рад препроводить актуальную информацию о современных, текущих событиях, в истории и жизни Греции, Греческого Мира:

Эос, древнегреческая богиня утренней зари !!!

Эос, греческая богиня утренней зари, с Мемноном. Так называемая «Мемнона пиета»: Эос изображена поднимающей тело своего сына Мемнона. Надпись Калоса. Фрагмент аттической краснофигурной вазы, ок. 490–480 гг. до н. э. Подписаны Дурисом (художником) и Каллиадом (гончаром); из Капуи, Италия. Источник: Биби Сен-Поль/Общественное достояние

Эос, древнегреческая богиня утренней зари, обитавшая на небе, была, пожалуй, самым блистательным существом в греческом пантеоне. Её цветом был ярко-красный шафран, и она также ассоциировалась с розами, которые тоже олицетворяют сияющие краски рассвета.

Согласно некоторым греческим мифам, она родилась от богов Гипериона и Тейи. Её братьями и сёстрами были Гелиос, бог солнца, и Селена, богиня луны. Её имя на ионийском и гомеровском греческом писалось как Ἠώς, или Ἔως, а на аттическом греческом — как Ἠώς, или Νέως.

Её детьми были Анемой и Астрея, боги и богиня четырёх ветров: Борей, Нота, Эвра и Зефира, а также пяти Астра Планет, или «Бродячих звёзд», то есть планет: Фаинона (Сатурна), Фаэтона (Юпитера), Пирозса (Марса), Эосфора/Геспера (Венеры) и Стилбона (Меркурия).

В некоторых источниках упоминается одна из дочерей Эос, Астрея, богиня невинности, а иногда и правосудия.

Другими её известными детьми были Мемнон и Эматсион от троянского царевича Титона. Иногда афинский царевич Кефал называл Геспера, Фазтона и Титона (не любовника) детьми Эос.

Римский аналог «Авроры»

«Рассвет» художника-романтика Уильяма Адольфа Бугро. Источник: общественное достояние

Своим римским аналогом имени «Аврора» она олицетворяла славу нового дня. Её супругом был Астреус, бог сумерек, который был либо титаном во втором поколении, либо одним из гигантов, потомков Тартара и Геи, бога и богини подземного мира и Земли.

Эос была одной из титанид, которая каждое утро поднималась из своего дома на краю Океана.

Как и её римская ипостась Авроры, а также ригведическая Ушас в Индии, Дхриштамба продолжает имя более ранней индоевропейской богини рассвета, известной как Хаушос.

Все четыре слова считаются производными от протоиндоевропейского корня *h₂ewsó̯s (позднее *Ausó̯s), что означает «рассвет». Этот корень также дал начало прагерманскому слову *Austrō, древневерхненемецкому *Ōstara и древнеанглийскому Ēostre / Ēastre.

По мнению специалистов по этимологии, эти родственные слова позволили реконструировать имя протоиндоевропейской богини зари, известной как Хаусос (*H₂éwsōs).

Эос была дочерью титанов Гипериона и Тейи. Гиперион был известен как носитель света, Тот, Кто Пребывает Высоко Над Землёй. Тейю называли Божественной, а также Эврифеей, «широко сияющей», и Эфрой, «ярким небом». Гесиод в своём произведении «Теогония» утверждал, что Эос была сестрой Гелиоса, бога солнца, и Селены, одной из богинь луны, «которые светят всем, кто на земле, и бессмертным богам, живущим на бескрайнем небе».

Эос, изображённая на фризе «Гигантомахия», верхом на коне на Пергамском алтаре, Пергамский музей, Берлин, Германия. Источник: Мигель Эрмосо Куэста/CC BY-SA 4.0

Поколение титанов предшествовало всем известным божествам Олимпа, которые в значительной степени вытеснили их из древнегреческого пантеона богов и богинь. В некоторых источниках отца Эос также называют Паллантом.

Эос с розовыми пальцами

У Эос, богини утренней зари, почти всегда описывали «розовые пальцы» или «розовые предплечья», поскольку она каждый день открывала врата небес, чтобы вошло Солнце.

С розовыми пальцами и золотыми руками, она изображена на аттических вазах в виде прекрасной женщины, увенчанной тиарой или диадемой и с большими птичьими крыльями, покрытыми белым оперением. В «Илиаде» Гомера её шафрановая одежда расшита или украшена цветами.

В «Илиаде» она описана так: «Когда Заря в шафрановом одеянии спешила от потоков Океана, чтобы принести свет смертным и бессмертным, Фетида подошла к кораблям с доспехами, которые дал ей бог.

Эос в своей колеснице, летящей над морем; краснофигурный кратер из Южной Италии, 430–420 гг. до н. э. Государственные античные собрания. Источник: Биби Сен-Поль/Общественное достояние

«Но как только забрезжил рассвет, розовоперстая богиня собрала людей у погребального костра славного Гектора».

Чаще всего Эос ассоциируется с её гомеровским эпитетом «розовоперстая» Эос Родоактинос (др.-греч. Ἦὼς Ῥοδοάκτινος), но в «Одиссее» Гомер также называет её Эос Эригеней:

«Появилась ярчайшая из звёзд, Эосфор, которая чаще всего возвещает о свете восходящей зари (Эос Эригения)».

Ближе к концу «Одиссеи» Гомера богиня Афина, желая подарить Одиссею немного времени с его женой Пенелопой после того, как они наконец воссоединились спустя двадцать лет, приказывает Эос не запрягать своих коней, тем самым откладывая наступление нового дня.

«И розоперстая Заря засияла бы для плакальщиц, если бы ясноглазая богиня Афина не подумала о другом. Она остановила долгую ночь, а затем удержала Зарю на золотом троне над Океаном и не позволила ей запрячь быстроногих коней, несущих людям дневной свет, Лампа и Фаэтона, жеребят, везущих Зарю». Гесиод в «Теогонии» пишет об Эос: «И после этих Эригенией («Перворождённых») родила звезду Эосфор («Несущая рассвет») и сияющие звёзды, которыми увенчано небо».

Эос, которой предшествует Утренняя звезда, считается прародительницей всех звёзд и планет в монументальном произведении римского поэта Овидия «Метаморфозы». Считается, что её слёзы образовали утреннюю росу, олицетворением которой является Эrsa или Герса.

Роль Эос в битве с гигантами

Эос сыграла небольшую роль в битве гигантов против богов в греческой мифологии. Когда богиня земли Гея узнала о пророчестве, согласно которому гиганты погибнут от руки смертного, она попыталась найти растение, которое могло бы их защитить.

Поэтому Зевс приказал Эос, а также её братьям и сёстрам Селене (Луне) и Гелиосу (Солнцу) не светить и собрал все растения для себя, лишив Гею возможности сделать гигантов неуязвимыми, как пишет Аполлодор.

В мифах Эос известна как богиня, которая несколько раз влюблялась. Согласно писателю, известному как Псевдо-Аполлодор, в его труде «Библиотека», ревнивая Афродита прокляла её, обрекая на вечную влюблённость и неутолимое сексуальное желание, потому что Эос однажды переспала с возлюбленным Афродиты Аресом, богом войны.

Это желание побудило её похитить нескольких красивых молодых людей.

В «Одиссее» Гомера Калипсо жалуется Гермесу на то, что боги-мужчины берут в любовницы многих смертных женщин, но не позволяют богиням делать то же самое. Она приводит в пример любовь Эос к охотнику Ориону, который был убит Артемидой в Ортигии.

Аполлодор также упоминает о любви Эос к Ориону и добавляет, что она привела его на остров греческих богов Делос, где он встретил Артемиду, греческую богиню Луны, охоты, дикой природы и целомудрия.

Согласно «Одиссее» Гомера, красавица Клитемнестра похитила и сделала бессмертным прекрасного юношу Клита.

Богиня утренней зари также влюбилась в Титона, прекрасного троянского царевича, и похитила его. Она обратилась к Зевсу с просьбой сделать Титона бессмертным ради неё. Зевс согласился и исполнил её желание, но Эос забыла попросить о вечной молодости для своего возлюбленного.

Какое-то время они жили счастливо, пока у Титона не начали седеть волосы и Эос перестала навещать его в постели. Но он продолжал стареть и вскоре уже не мог даже двигаться. В конце концов Эос заперла его в комнате, где он и умер беспомощным стариком. Согласно «Гомеровскому гимну Афродите».

Из жалости она превратила несчастного в цикаду.

История Кефала, мальчика, который, согласно мифу, был родом из Афин, особенно привлекала афинян. Миф о его похищении часто изображался на аттических вазах и вместе с ними распространился за пределы Греции.

Согласно этим мифам, описанным несколькими авторами, в том числе Аполлодором, Павсанием и Овидием, Эос похитила Кефала во время охоты и увезла его в Сирию. Хотя Кефал уже был женат на Прокриде, Эос родила ему трёх сыновей, в том числе Фаэтона и Геспера, но он продолжал тосковать по Прокриде.

Несчастливая Эос вернула его жене, но не раньше, чем посеяла в его душе сомнения, сказав, что Прокрис вряд ли хранила ему верность всё это время.

Кефал, встревоженный её словами, попросил Эос изменить его облик, чтобы тайно проверить, любит ли его Прокрис. Кефал, изменив внешность, сделал Прокрису предложение, от которого тот сначала отказался, но в конце концов сдался.

Он был уязвлён её предательством, и она оставила его с позором, но в конце концов они снова сошлись. Однако на этот раз Прокрис усомнилась в верности своего мужа. Во время охоты он часто взывал к ветру («Аура» на латыни, что созвучно с римским эквивалентом Эос — Авророй), чтобы освежить тело.

Услышав, как он зовёт Ауру, Прокрис последовала за ним и стала за ним подглядывать. Цефал, приняв её за дикое животное, метнул в неё копьё и убил, согласно «Метаморфозам» Овидия. Путешественник и историк II века Павсаний тоже знал историю о похищении Цефала, но, что интересно, к тому времени он уже называл Эос Гемерой, богиней дня.

Эос в Троянской войне

Согласно Гесиоду, у Эос было два сына: Мемнон и Эматион. Мемнон сражался на стороне троянцев в Троянской войне против Ахилла. В своих трудах Павсаний упоминает изображения Фетиды, матери Ахилла, и Эос, умоляющих Зевса за своих сыновей.

Однако Ахилл одержал победу и убил Мемнона в бою. Глубоко скорбя по сыну, Эос заставила свет своего брата, бога солнца Гелиоса, померкнуть и упросила Никс, богиню ночи, выйти раньше, чтобы она могла беспрепятственно забрать тело сына, не замеченная войсками, как пишет Филострат из Лемноса в своём труде «Образы».

Затем Эос попросила Зевса сделать её сына бессмертным, и он исполнил её желание. Её образ с мёртвым Мемноном на коленях, как и образ Фетиды с мёртвым Ахиллом, по мнению некоторых учёных, могли послужить источником вдохновения для создания христианской картины «Пьета», на которой Мария держит на руках Иисуса после распятия.

Божественные кони Эос каждый день везут её колесницу по небу

В «Одиссее» упряжка лошадей Эос, которые каждый день везут её колесницу по небу, называется «Светозарная» и «Дневнозарная». Квинт в своём произведении «После Гомера» описывает, как она в сердце своём ликует при виде сияющих коней (Лампа и Фазтона), которые везут её колесницу среди златовласых Хор, женских божеств, восходящих по небесной дуге и рассыпающих огненные искры.

Как ни странно, на данный момент не известно ни об одном храме, святилище или алтаре, посвящённом Эос. Однако Овидий, по-видимому, намекает на существование по крайней мере двух святилищ, посвящённых ей, поскольку он описывает их во множественном числе в одной из строк «Метаморфоз»: «Пусть я буду последней из всех богинь, которых хранят золотые небеса, — во всём мире мои святилища встречаются реже всего».

Этрусские версии Эос

Богиня-прародительница этрусков была известна как Тезан. Изображения её с молодым любовником стали популярны в Этрурии в V веке, скорее всего, под влиянием греческих вазописменных традиций.

Хотя этруски предпочитали изображать богиню в роли кормилицы (Куротрофос), а не похитительницы юношей, поздний архаический скульптурный акротерий из этрусского города Цере, ныне хранящийся в Берлине, изображает богиню в архаичной позе бегущей женщины, позаимствованной у греков, с мальчиком на руках. Эту скульптуру обычно идентифицируют как «Эос и Кефал».

Тесан также изображена на этруском зеркале, уносящем юношу, имя которого написано как «Тинту».

Как уже отмечалось ранее, более поздним римским эквивалентом Эос была Аврора, также родственная ей богиня, в имени которой присутствует характерный для латыни ротацизм — добавление буквы «r». В римских культах заря ассоциировалась с Матутой, позже известной как Матер Матута.

Аврора также была связана с морскими гаванями и портами. В её честь был построен храм на Форуме Боариум. 11 июня в этом храме проводились Матралии в честь Матери Матуты. Этот праздник был предназначен только для женщин, впервые вышедших замуж.

Автор Патриция Клаус

Источник:

<https://greekreporter.com/2025/11/10/eos-ancient-greek-goddess-dawn/>

МЫ ВМЕСТЕ !!! МЫ – ЕДИНЫЙ МИР !!!
ВМЕСТЕ МЫ СИЛЬНЕЕ, МОЩНЕЕ, ВМЕСТЕ МЫ ДУХОВНО
БОГАЧЕ и, на самом деле, СЧАСТЛИВЕЕ !!!
ГРЕЧЕСКИЙ КУЛЬТУРНЫЙ ЦЕНТР - ГКЦ !!!
АКТИВНОСТЬ - ПОСТОЯНСТВО - ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ -
ВЕРНОСТЬ – ПРЕДАННОСТЬ ДЕЛУ !!!
или когда
ГАРМОНИЧНО СОЧЕТАЮТСЯ ФОРМА и СОДЕРЖАНИЕ !!!

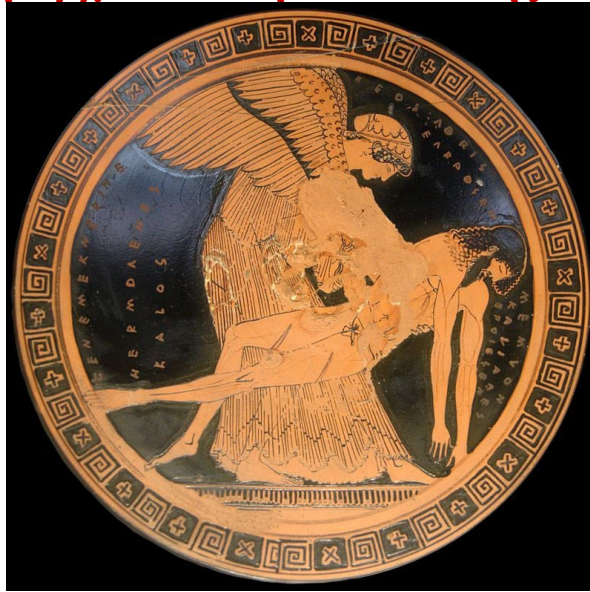
ГРЕЧЕСКИЙ КУЛЬТУРНЫЙ ЦЕНТР !!!
ПОЛЕЗНАЯ АКТУАЛЬНАЯ ИНФОРМАЦИЯ !!!

Το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού - Κ.Ε.Π. (www.hecucenter.ru) είναι στην ιδιαίτερα ευχάριστη θέση να προωθήσει ενημέρωση σχετικά με επίκαιρα γεγονότα στην ιστορία και το βίο της Ελλάδας, του εν γένει Ελληνικού Κόσμου:

Ηώς, η αρχαία Ελληνίδα θεά της αυγής !!!

Η Ηώς, η Ελληνίδα θεά της αυγής, με τον Μέμνονα . Ο λεγόμενος « Μέμνων » « Πιετά »: Η Ηώς απεικονίζεται να σηκώνει το σώμα του γιου της Μέμνονα . Επιγραφή του Κάλους . Θραύσμα αττικού ερυθρόμορφου αγγείου, περίπου 490–480 π.Χ. Υπογεγραμμένο από τον Δούρι (ζωγράφο) και τον Καλλιάδη (αγγειοπλάστη). Από την Κάπουα της Ιταλίας. Πηγή: Bibi Saint-Paul /Δημόσιος Τομέας

Η Ηώς, η αρχαία Ελληνίδα θεά της αυγής που κατοικούσε στον ουρανό, ήταν ίσως το πιο λαμπρό ον στο ελληνικό πάνθεον. Το χρώμα της ήταν το έντονο κόκκινο του σαφράν, και συνδεόταν επίσης με τα τριαντάφυλλα, τα οποία αντιπροσωπεύουν επίσης τα λαμπερά χρώματα της αυγής.

Σύμφωνα με ορισμένους ελληνικούς μύθους, γεννήθηκε από τους θεούς Υπερίωνα και Θεία . Τα αδέρφια της ήταν ο Ήλιος, ο θεός του ήλιου, και η Σελήνη, η θεά της σελήνης. Το όνομά της γράφτηκε ως Ήώς, ή Ἑὼς, στην ιωνική και ομηρική ελληνική γλώσσα, και ως Έως, ή Héōs, στην αττική ελληνική .

Παιδιά της ήταν οι Άνεμοι και η Αστραία, οι θεοί και η θεά των τεσσάρων ανέμων: Βορέας, Νότος, Εύρος και Ζέφυρος, και των πέντε Αστρά Πλανητών, ή «Περιπλανώμενων Αστέρων», δηλαδή των πλανητών: Φαίνων (Κρόνος), Φαέθων (Δίας), Πύροης (Άρης), Εωσφόρος /Εσπερος (Αφροδίτη) και Στίλβων (Ερμής).

Ορισμένες πηγές αναφέρουν μια από τις κόρες της Ηούς, την Αστραία, τη θεά της αθωότητας και μερικές φορές της δικαιοσύνης.

Τα άλλα γνωστά της παιδιά ήταν ο Μέμνων και ο Εμαθίων από τον Τρώα πρίγκιπα Τίθωνο . Ο Αθηναίος πρίγκιπας Κέφαλος μερικές φορές αναφερόταν στον Έσπερο, τον Φαέθωνα και τον Τίθωνο (όχι τον εραστή της) ως παιδιά της Ηώς.

Το ρωμαϊκό αντίστοιχο του Aurora

«Αυγή» του ρομαντικού καλλιτέχνη William-Adolphe Bouguereau . Πηγή: Public Domain

Με το ρωμαϊκό αντίστοιχο, την Αυγή, αντιπροσώπευε τη δόξα της νέας ημέρας.

Σύζυγός της ήταν ο Αστραίος , ο θεός του λυκόφωτος, ο οποίος ήταν είτε Τιτάνας δεύτερης γενιάς είτε ένας από τους Γίγαντες, απόγονοι του Τάρταρου και της Γαίας, του θεού και θεάς του κάτω κόσμου και της Γης.

Η Ηώς ήταν μια από τις Τιτανίδες που ξυπνούσε κάθε πρωί από το σπίτι της στην άκρη του Ωκεανού.

Όπως η ρωμαϊκή υπόσταση της Αυγής, καθώς και η Ριγκβεδική Ούσας στην Ινδία, η Ντριστάμπχα συνεχίζει το όνομα μιας παλαιότερης ινδοευρωπαϊκής θεάς της αυγής, γνωστής ως Χάουσος .

Και οι τέσσερις λέξεις πιστεύεται ότι προέρχονται από την πρωτοϊνδοευρωπαϊκή ρίζα * h₂ewsōs (αργότερα * Ausōs), που σημαίνει «αυγή». Αυτή η ρίζα οδήγησε επίσης στην πρωτογερμανική λέξη * Austrō , στην παλαιά υψηλή γερμανική * Ōstara και στην παλαιά αγγλική Ēostre / Ēastre .

Σύμφωνα με τους ετυμολόγους, αυτές οι συγγενείς λέξεις μας επέτρεψαν να ανακατασκευάσουμε το όνομα της πρωτοϊνδοευρωπαϊκής θεάς της αυγής, γνωστής ως Χάουσος (* H₂éwsōs).

Η Ηώς ήταν κόρη των Τιτάνων Υπερίωνα και Θείας . Ο Υπερίωνας ήταν γνωστός ως ο φορέας του φωτός, Αυτός που Κατοικεί Ψηλά Πάνω από τη Γη. Η Θεία ονομαζόταν Θεία, όπως και η Ευρύθεια , «λαμπερή σε όλους» και η Αίθρα , «φωτεινός ουρανός». Ο Ησίοδος, στη Θεογονία του, ισχυρίστηκε ότι η Ηώ ήταν αδελφή του Ήλιου, του θεού του ήλιου, και της Σελήνης, μιας από τις θεές της σελήνης, «που δίνουν φως σε όλους όσους βρίσκονται στη γη και στους αθάνατους θεούς που ζουν στον απέραντο ουρανό».

Η Ηώς, απεικονιζόμενη στη ζωφόρο της Γιγαντομαχίας , ιππεύοντας άλογο στο Βωμό της Περγάμου, Μουσείο Περγάμου, Βερολίνο, Γερμανία. Πηγή: Miguel Hermoso Cuesta / CC BY-SA 4.0

Η γενιά των Τιτάνων προηγήθηκε όλων των γνωστών Ολύμπιων θεοτήτων, οι οποίες τους εκτόπισαν σε μεγάλο βαθμό από το αρχαίο ελληνικό πάνθεον των θεών και των θεών. Σε ορισμένες πηγές, ο πατέρας της Ηώς ονομάζεται επίσης Παλλάς .

Ηώς με ροζ δάχτυλα

Η Ηώς, η θεά της αυγής, σχεδόν πάντα περιγραφόταν ως γυναίκα με «ροδαλά δάχτυλα» ή «ροδαλά αντιβράχια» επειδή άνοιγε τις πύλες του ουρανού κάθε μέρα για να επιτρέψει στον ήλιο να ανατείλει.

Με ροζ δάχτυλα και χρυσά χέρια, απεικονίζεται σε αττικά αγγεία ως μια όμορφη γυναίκα στεφανωμένη με τιάρα ή διάδημα και με μεγάλα φτερά που μοιάζουν με πουλιά καλυμμένα με λευκό φτέρωμα. Στην Ιλιάδα του Ομήρου, η σαφράν ρόμπα της είναι κεντημένη ή διακοσμημένη με λουλούδια.

Στην Ιλιάδα περιγράφεται ως εξής: «Όταν η Αυγή, ντυμένη με σαφράν, έσπευσε από τα ρέματα του Ωκεανού για να φέρει φως σε θνητούς και αθανάτους, η Θέτις πλησίασε τα πλοία με την πανοπλία που της είχε δώσει ο θεός.

Η Ηώς στο άρμα της να πετάει πάνω από τη θάλασσα· ερυθρόμορφος κρατήρας από τη νότια Ιταλία, 430–420 π.Χ. Κρατικές Συλλογές Αρχαιοτήτων. Πηγή: Bibi Saint-Paul / Public Domain

«Αλλά μόλις ξημέρωσε, η θεά με τα ροδομηλόδακτυλα συγκέντρωσε τον λαό γύρω από την νεκρική πυρά του ένδοξου Έκτορα.»

Η Ηώ συνδέεται συχνότερα με το ομηρικό της επίθετο « ροδοκτύλης » Ηώ Ροδόκτυλος (αρχαία ελληνικά: Ήως) . Ήροδοδάκτυλος), αλλά στην Οδύσσεια ο Όμηρος την αποκαλεί και Ηώς Εριγένεια :

«Εμφανίστηκε το λαμπρότερο από τα αστέρια, ο Εώσφορος , που τις περισσότερες φορές προαναγγέλλει το φως της ανατολής της αυγής (Ηώς Εριγένεια).»

Προς το τέλος της Ομήρου Οδύσσειας, η θεά Αθηνά, θέλοντας να δώσει στον Οδυσσέα λίγο χρόνο με τη σύζυγό του Πηνελόπη, αφού τελικά επανενωθούν μετά από είκοσι χρόνια, διατάζει την Ηώ να μην ιππεύει τα άλογά της, καθυστερώντας έτσι την αυγή μιας νέας ημέρας.

Και η Αυγή με τα ροδομηλόδακτυλα θα έλαμπε για τους πενθούντες, αν η θεά Αθηνά με τα καθαρά μάτια δεν είχε σκεφτεί κάτι άλλο. Σταμάτησε τη μακριά νύχτα και μετά κράτησε την Αυγή στον χρυσό θρόνο της πάνω από τον Ωκεανό και δεν της επέτρεψε να ιππεύσει τα γρήγορα άλογα που φέρνουν το φως της ημέρας στους ανθρώπους, τον Λάμπο και τον Φαέθοντα, τα πουλάρια που κουβαλούν την Αυγή.

Ο Ησίοδος γράφει για την Ηώ στη Θεογονία του: «Και μετά από αυτά, η Εριγένεια (η «Πρωτότοκη») γέννησε το αστέρι Εώσφορο (τον «Φέροντα την Αυγή») και τα λαμπερά αστέρια με τα οποία είναι στεφανωμένος ο ουρανός».

Η Ηώς, προηγούμενη από τον Αυγερινό, θεωρείται ο πρόγονος όλων των αστεριών και των πλανητών στο μνημειώδες έργο του Ρωμαίου ποιητή Οβίδιου, Μεταμορφώσεις. Λέγεται ότι τα δάκρυά της σχημάτισαν την πρωινή δροσιά, που προσωποποιείται από την Έρσα ή την Έρση.

Ο ρόλος της Ηούς στη μάχη με τους γίγαντες

Η Ηώς έπαιξε έναν μικρό ρόλο στη μάχη μεταξύ των γιγάντων και των θεών στην ελληνική μυθολογία . Όταν η θεά της γης Γαία έμαθε για μια προφητεία ότι οι γίγαντες θα χανόντουσαν στα χέρια ενός θνητού, έσφαξε να βρει ένα φυτό που θα μπορούσε να τους προστατεύσει.

Επομένως, ο Δίας διέταξε την Ηώ, καθώς και τους αδελφούς και τις αδελφές της Σελήνη (Σελήνη) και Ήλιο (Ήλιος), να μην λάμπουν και συγκέντρωσε όλα τα φυτά για τον εαυτό του, στερώντας από τη Γαία την ευκαιρία να κάνει τους γίγαντες άτρωτους, όπως γράφει ο Απολλόδωρος .

Στη μυθολογία, η Ηώ είναι γνωστή ως θεά που ερωτεύτηκε αρκετές φορές. Σύμφωνα με τον συγγραφέα Ψευδο- Απολλόδωρο , στο έργο του «Η Βιβλιοθήκη», μια ζηλιάρα Αφροδίτη την καταράστηκε σε αιώνιο έρωτα και άσβεστη σεξουαλική επιθυμία επειδή η Ηώ κάποτε κοιμήθηκε με τον εραστή της Αφροδίτης, τον Άρη, τον θεό του πολέμου. Αυτή η επιθυμία την ώθησε να απαγάγει αρκετούς όμορφους νεαρούς άνδρες.

Στην Οδύσσεια του Ομήρου, η Καλυψώ παραπονιέται στον Ερμή ότι οι άνδρες θεοί παίρνουν πολλές θνητές γυναίκες ως ερωμένες, αλλά δεν επιτρέπουν στις θεές να κάνουν το ίδιο. Αναφέρει ως παράδειγμα την αγάπη της Ηώς για τον κυνηγό Ωρίωνα, ο οποίος σκοτώθηκε από την Άρτεμη στην Ορτυγία .

Ο Απολλόδωρος αναφέρει επίσης την αγάπη της Ηώς για τον Ωρίωνα και προσθέτει ότι τον οδήγησε στο νησί των Ελλήνων θεών, τη Δήλο, όπου γνώρισε την Άρτεμη, την Ελληνίδα θεά της Σελήνης, του κυνηγιού, της άγριας ζωής και της αγνότητας.

Σύμφωνα με την Οδύσσεια του Ομήρου, η όμορφη Κλυταιμνήστρα απήγαγε και έκανε αθάνατο τον όμορφο νεαρό Κλείτο .

Η θεά της αυγής ερωτεύτηκε επίσης τον Τιθωνό , τον όμορφο Τρώα πρίγκιπα, και τον απήγαγε. Παρακάλεσε τον Δία να κάνει τον Τιθωνό αθάνατο για χάρη της. Ο Δίας συμφώνησε και εκπλήρωσε την επιθυμία της, αλλά η Ηώς ξέχασε να ζητήσει αιώνια νεότητα για τον εραστή της.

Για ένα διάστημα έζησαν ευτυχισμένοι, μέχρι που τα μαλλιά του Τιθωνού άρχισαν να γκριζάρουν και η Ηώ σταμάτησε να τον επισκέπτεται στο κρεβάτι. Αλλά συνέχισε να γερνάει και σύντομα δεν μπορούσε πλέον καν να κινηθεί. Τελικά, η Ηώ τον κλείδωσε σε ένα δωμάτιο, όπου πέθανε αβοήθητος γέρος. Σύμφωνα με τον Ομηρικό Ύμνο στην Αφροδίτη.

Από οίκτο, μετέτρεψε τον άτυχο άντρα σε τζιτζίκι.

Η ιστορία του Κέφαλου , ενός αγοριού που μυθικά πιστεύεται ότι καταγόταν από την Αθήνα, ασκούσε ιδιαίτερη γοητεία στους Αθηναίους. Ο μύθος της απαγωγής του απεικονιζόταν συχνά σε αττικά αγγεία και, μαζί με αυτά, εξαπλώθηκε πέρα από την Ελλάδα .

Σύμφωνα με αυτούς τους μύθους, που περιγράφονται από διάφορους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένων των Απολλόδωρου , Πausανία και Οβίδιου, η Ηώ απήγαγε τον Κέφαλο κατά τη διάρκεια ενός κυνηγιού και τον πήγε στη Συρία. Αν και ο Κέφαλος ήταν ήδη παντρεμένος με την Πρόκριδα , η Ηώ του γέννησε τρεις γιους, συμπεριλαμβανομένων του Φαέθοντα και του Έσπερου, αλλά συνέχισε να λαχταρά την Πρόκριδα .

Η άτυχη Ηώς τον επέστρεψε στη γυναίκα του, αλλά όχι πριν σπείρει αμφιβολίες στην ψυχή του, λέγοντας ότι ήταν απίθανο η Πρόκρις να του είχε παραμείνει πιστή όλο αυτό το διάστημα.

Ο Κέφαλος , θορυβημένος από τα λόγια της, ζήτησε από την Ηώ να αλλάξει την εμφάνισή του για να ελέγξει κρυφά αν η Πρόκρις τον αγαπούσε . Ο Κέφαλος , έχοντας αλλάξει την εμφάνισή του, έκανε πρόταση γάμου στην Πρόκριδα , η οποία αρχικά αρνήθηκε, αλλά τελικά ενέδωσε.

Πληγώθηκε από την προδοσία της και τον άφησε ντροπιασμένος, αλλά τελικά επανενώθηκαν. Ωστόσο, αυτή τη φορά, η Πρόκρις αμφέβαλλε για την πίστη του συζύγου της. Ενώ κυνηγούσε, συχνά επικαλούνταν τον άνεμο ("Aura" στα λατινικά, που ακούγεται παρόμοιο με το ρωμαϊκό αντίστοιχο της Ηώς, Aurora) για να αναζωογονήσει το σώμα του.

Ακούγοντάς τον να φωνάζει την Αύρα, η Πρόκρις τον ακολούθησε και άρχισε να τον κατασκοπεύει. Ο Κέφαλος , μπερδεύοντάς την με άγριο ζώο, της έριξε ένα δόρυ και τη σκότωσε, σύμφωνα με τις Μεταμορφώσεις του Οβιδίου. Ο περιηγητής και ιστορικός του δεύτερου αιώνα Πausanίας γνώριζε επίσης την ιστορία της απαγωγής του Κέφαλου , αλλά, ενδιαφέρον είναι ότι μέχρι τότε ήδη αναφερόταν στην Ηώ ως Ημέρα, τη θεά της εποχής.

Η Ηώς στον Τρωικό Πόλεμο

Σύμφωνα με τον Ησίοδο, η Ηώ είχε δύο γιους: τον Μέμνονα και τον Ημαθίωνα . Ο Μέμνονας πολέμησε στο πλευρό των Τρώων στον Τρωικό πόλεμο εναντίον του Αχιλλέα. Στα έργα του, ο Πausanίας αναφέρει εικόνες της Θέτιδας, μητέρας του Αχιλλέα, και της Ηώ να παρακαλούν τον Δία για τους γιους τους.

Ωστόσο, ο Αχιλλέας νίκησε και σκότωσε τον Μέμνονα στη μάχη. Βαθιά θλιμμένη για τον γιο της, η Ηώ έσβησε το φως του αδελφού της, του θεού του ήλιου Ήλιου, και παρακάλεσε τη Νύχτα, τη θεά της νύχτας, να βγει πρώτη, ώστε να μπορέσει να ανακτήσει το σώμα του γιου της ανεμπόδιστα, απαραίτητη από τα στρατεύματα, όπως γράφει ο Φιλόστρατος από τη Λήμνο στο έργο του «Εικόνες».

Η Ηώς ζήτησε στη συνέχεια από τον Δία να κάνει τον γιο της αθάνατο, και εκείνος έκανε δεκτή την επιθυμία της. Η εικόνα της με τον νεκρό Μέμνονα στην αγκαλιά της, όπως και η εικόνα της Θέτιδας με τον νεκρό Αχιλλέα, μπορεί να ενέπνευσε τον χριστιανικό πίνακα «Πιετά», που απεικονίζει την Μαρία να κρατάει τον Ιησού μετά τη σταύρωση.

Τα θεϊκά άλογα της Ηώς σέρνουν το άρμα της στον ουρανό κάθε μέρα.

Στην Οδύσσεια, η ομάδα αλόγων της Ηώς, που σέρνουν το άρμα της στον ουρανό κάθε μέρα, ονομάζονται «Φωτεινή» και « Φωτεινή Ημέρα ». Ο Κόιντος, στο έργο του Μετά τον Όμηρο, περιγράφει πώς αγαλλιάζει στην καρδιά της στη θεά των λαμπερών αλόγων (Λάμπη και Φαέθοντα) που σέρνουν το άρμα της ανάμεσα στις χρυσαφένιες Ώρες, γυναικείες θεότητες που ανεβαίνουν το ουράνιο τόξο και σκορπίζουν πύρινες σπίθες.

Παραδόξως, δεν είναι γνωστός προς το παρόν κανένας ναός, ιερό ή βωμός αφιερωμένος στην Ηώ. Ωστόσο, ο Οβίδιος φαίνεται να υπαινίσσεται την ύπαρξη τουλάχιστον δύο ιερών αφιερωμένων σε αυτήν, όπως τα περιγράφει στον πληθυντικό σε έναν στίχο των Μεταμορφώσεων: «Παρόλο που είμαι η τελευταία από όλες τις θεές που φυλάσσονται από τους χρυσούς ουραμούς, τα ιερά μου είναι τα πιο σπάνια σε όλο τον κόσμο».

Ετρουσκικές εκδοχές της Ηούς

Η θεά-πρόγονος των Ετρουσκών ήταν γνωστή ως Θησέας . Οι απεικονίσεις της με έναν νεαρό εραστή έγιναν δημοφιλείς στην Ετρουρία τον 5ο αιώνα, πιθανότατα επηρεασμένες από τις ελληνικές παραδόσεις αγγειογραφίας .

Αν και οι Ετρουσκοί προτιμούσαν να απεικονίζουν τη θεά ως τροφό (κουροτρόφο) παρά ως απαγωγέα νέων, ένα ύστερο αρχαϊκό γλυπτό ακρωτήριο από την ετρουσκική πόλη Κάρε , που τώρα φυλάσσεται στο Βερολίνο, απεικονίζει τη θεά στην αρχαϊκή στάση μιας γυναίκας που τρέχει, δανεισμένη από τους Έλληνες, να κρατάει ένα αγόρι στην αγκαλιά της. Αυτό το γλυπτό συνήθως ταυτίζεται με την «Ηώ και Κέφαλο ».

Ο Τεσάν απεικονίζεται επίσης σε έναν ετρουσκικό καθρέφτη να μεταφέρει έναν νεαρό του οποίου το όνομα είναι γραμμένο ως «Τίντου».

Όπως σημειώθηκε νωρίτερα, το μεταγενέστερο ρωμαϊκό αντίστοιχο της Ηούς ήταν η Αυρόρα, επίσης μια συγγενική θεά της οποίας το όνομα χαρακτηρίζει τον χαρακτηριστικό λατινικό ροτακισμό - την προσθήκη του γράμματος "r". Στις ρωμαϊκές λατρείες, η αυγή συνδεόταν με τη Ματούτα , αργότερα γνωστή ως Ματέρ Ματούτα . Η Αυγή συνδεόταν επίσης με λιμάνια και θαλάσσιες περιοχές. Ένας ναός χτίστηκε προς τιμήν της στο Forum Boarium . Στις 11 Ιουνίου, τα Matralia προς τιμήν της Mater Matuta τελούνταν σε αυτόν τον ναό . Αυτή η γιορτή προοριζόταν για νεόνυμφες γυναίκες.

Συγγραφέας: Πατρίσια Κλάους.

Πηγή:

<https://greekreporter.com/2025/11/10/eos-ancient-greek-goddess-dawn/>

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΣ ΕΝΙΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ !!!
ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΜΑΖΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΙ,
ΣΘΕΝΑΡΟΤΕΡΟΙ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟΙ και ειλικρινά
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ !!!**

**ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΚΕΠ !!!
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ - ΣΥΝΕΠΕΙΑ – ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ - ΠΙΣΤΗ- ΑΦΟΣΙΩΣΗ στο
ΩΡΑΙΟ, το ΑΛΗΘΙΝΟ, το ΑΓΑΘΟ, το ΕΝΑΡΕΤΟ !!!
ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΜΟΡΦΗΣ & ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ !!!**

**ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ !!!
ΧΡΗΣΙΜΗ- ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ !!!**

